

artikel 2. Samtidig er toldmyndighederne i konventionen defineret som medlemslandenes toldmyndigheder *samt andre myndigheder*, der har beføjelse til at gennemføre denne konventions bestemmelser, (artikel 4, stk. 3, nr. 7). Dette indebærer, at politiet på visse punkter kan blive ansvarlig for gennemførelsen af konventionens bestemmelser. Det drejer sig f.eks. om bestemmelsen om hvidvaskning af penge, der hidrører fra de overtrædelser, der er omfattet af konventionen, (artikel 4, stk. 3).

Efter bestemmelsen om centrale koordineringstjenester (artikel 5), udpeger medlemslandene en koordineringstjeneste inden for deres toldmyndigheder, der skal modtage alle anmodninger om gensidig bistand i medfør af denne konvention. I Danmark vil denne centrale koordineringstjeneste være Told - og Skattestyrelsen.

I henhold til artikel 6 kan medlemslandene indbyrdes indgå aftaler om udveksling af forbindelsesofficerer. Danmark har sammen med Finland og Sverige afgivet en erklæring, hvorefter forbindelsesofficerer også kan repræsentere Norge og Islands interesser og omvendt, jf. konventionens bilag. Dette skal ses på baggrund af, at de nordiske lande i 1982 indgik en ordning, hvorefter forbindelsesofficerer fra et af de berørte lande også repræsenterer de øvrige nordiske lande.

Efter artikel 7 skal embedsmænd, der opholder sig i et bistandssøgende medlemsland, til enhver tid kunne legitimere sig, medmindre andet er bestemt i konventionen.

3.3. Bistand efter anmodning (konventionens afsnit II)

Afsnit II (artikel 8-14) indeholder bestemmelser om fremgangsmåden i forbindelse med fremsættelse af anmodninger om bistand og om de foranstaltninger, der skal træffes af et medlemsland, når det modtager en anmodning. Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i Napoli I. Princippet bag bestemmelserne er, at medlemslandene skal efterkomme anmodninger om bistand, der fremsættes af andre medlemslande, jf. dog artikel 28, der omhandler undtagelser fra denne generelle pligt til at yde bistand. Medlemslandene handler, som hvis de handlede på egne vegne (artikel 8). Der er bestemmelser om bistandsanmodningernes form og indhold (artikel 9), om anmodning om oplysninger (artikel 10), om anmodning om overvågning (artikel 11), om anmodning om undersøgelse (artikel 12), om forkyndelse (artikel 13), samt om anvendelse af bevismidler (artikel 14).

3.4. Bistand uden forudgående anmodning (konventionens afsnit III)

Afsnit III (artikel 15-18) indeholder bestemmelser om fremgangsmåderne ved bistand uden forudgående anmodning om bistand. Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i Napoli I. Udgangspunktet for disse bestemmelser er, at medlemslandene - uden at være anmodet herom - skal foretage den fornødne efterforskning og stille alle bevismidler eller oplysninger til rådighed, som de kommer i besiddelse af, og som kan være relevante for andre medlemslande i forbindelse med overtrædelser på toldområdet. Der er bestemmelser om principperne for denne bistand (artikel 15), om overvågning (artikel 16), om meddelelser uden forudgående anmodning (artikel 17), samt om anvendelse af bevismidler (artikel 18).

3.5. Grænseoverskridende samarbejde (konventionens afsnit IV)

Bestemmelserne i dette afsnit er nye i forhold til Napoli I-konventionen.

Afsnit IV (artikel 19-24) indeholder bestemmelser om toldmyndighedernes samarbejde på tværs af grænserne med henblik på at forebygge, efterforske og straffe overtrædelser på toldområdet. Afsnittet indeholder bestemmelser om grænseoverskridende forfølgelse, grænseoverskridende observation, kontrollerede leverancer, diskrete undersøgelser samt anvendelse af særlige fælles efterforskningshold.

Artikel 19, stk. 1, slår fast, at toldmyndighederne samarbejder på tværs af grænserne i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnittet. Det præciseres, at embedsmænd fra en bistandssøgende myndighed med den bistandssøgte myndigheds tilladelse kan udføre opgaver på den bistandssøgte stats område i de konkrete tilfælde, der er nævnt i afsnittet.

Efter artikel 19, stk. 2, kan det grænseoverskridende samarbejde gennemføres med henblik på at forebygge, efterforske og straffe overtrædelser i forbindelse med følgende strafbare handlinger:

- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben, ammunition, kulturgenstande m.v.,
- ulovlig handel med prækursorer (dvs. almindelige handelsvarer, der anvendes til ulovlig fremstilling af narkotika),
- ulovlig grænseoverskridende handel med afgiftspligtige varer, såfremt der med handelens omfang og den dermed forbundne afgifts- og subventionsrisiko er fare for, at Fællesskabets eller medlemslandenes budgetter påføres betydelige udgifter, og